

Smlouva se Saskem-Anhaltskem (1998)

(kurzívou jsou v konsolidovaném textu smlouvy vyznačeny texty dodatkového protokolu vztahující se k jednotlivým článkům)

Smlouva mezi Svatým stolcem a Spolkovou zemí Sasko-Anhaltsko

Svatý stolec,
zastoupený apoštolským nunciem v Německu
arcibiskupem Dr. Giovanni Lajolem,

a
Spolková země Sasko-Anhaltsko,
zastoupená ministerským předsedou
Dr. Reinhardem Höppnerem,

vědomy si toho, že novým sjednocením Německa byly v zemi Sasko-Anhaltsko, s ohledem na základní právo na náboženskou svobodu a na zásadu vzájemné nezávislosti církve a státu, vytvořeny předpoklady pro vztah vzájemného partnerství,

jednotny v přání upevňovat a podporovat přátelské vztahy mezi Katolickou církví a spolkovou zemí Sasko-Anhaltsko,

přihlížejíce k platnému konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933, nakolik zavazuje tuto Spolkovou zemi, a berouce v potaz smlouvu Svobodného státu Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929,

chtějíce přizpůsobit současným požadavkům, rozvíjet a trvale upravovat východiska pro společné zájmy

se dohodly na těchto článcích:

Článek 1 – Náboženská svoboda

(1) Spolková země Sasko-Anhaltsko zajišťuje zákonnou ochranu svobodě vyznávat a veřejně vykonávat katolickou víru.

(2) Katolická církev řídí a spravuje své záležitosti autonomně v rámci obecně platných zákonů.

(3) Nedotčena zůstávají zákonná ustanovení, podle nichž duchovní, jejich pomocníci a osoby, jež v rámci přípravy na povolání vykonávají odbornou činnost, jsou oprávněni odmítnout svědectví ohledně toho, co jim při výkonu jejich pastorační služby bylo svěřeno nebo se to při této službě dozvěděli. Spolková země se zasadí o zachování této ochrany zpovědního tajemství a tajemství týkajícího se duchovní péče.

Článek 2 – Vzájemná spolupráce

(1) Představitelé zemské vlády a diecézní biskupové se budou scházet pravidelně a podle potřeby k rozhovorům ohledně těch otázek, které se dotýkají jejich vzájemného vztahu nebo mají pro obě strany zvláštní význam.

Dodatkový protokol k čl. 2 odst. 1:

Mezi smluvními stranami panuje shoda ohledně toho, že „pravidelnými setkáními“ se rozumí setkání konající se pokud možno jednou ročně.

(2) Zemská vláda zajistí Katolické církvi přiměřenou součinnost při legislativních záměrech a programech, které se dotýkají zájmů Katolické církve.

Dodatkový protokol k čl. 2 odst. 2:

„Přiměřená účast“ Katolické církve na zákonodárné iniciativě spočívá obvykle ve vyjádření se v dostatečném časovém předstihu před rozhodnutím zemské vlády k předloženému návrhu zákona.

(3) Pro zabezpečení těchto úkolů vůči Spolkové zemi a pro zlepšení vzájemné informovanosti jmenují diecézní biskupové pověřenou osobu a v sídle zemské vlády zřídí katolickou kancelář fungující jako komisařství biskupů spolkové země Sasko-Anhaltsko.

Článek 3 – Svátky

Zaručuje se ochrana nedělí a církevních svátků.

Článek 4 – Výuka náboženství

(1) Spolková země zaručuje pravidelné vyučování katolického náboženství jako řádného předmětu na veřejných školách.

(2) Učební osnovy a učebnice pro výuku katolického náboženství se vydávají po dohodě s diecézními biskupy.

(3) Výuka katolického náboženství předpokládá církevní zplnomocnění (*missio canonica*) od příslušného diecézního biskupa. O tom se u prvního pracovního poměru předkládá potvrzení vydané příslušným diecézním biskupem. U kněží se předpokládá, že zplnomocnění bylo uděleno. Zplnomocnění může být dáno i na dobu určitou a v odůvodněných případech může být odvoláno.

Dodatkový protokol k čl. 4 odst. 3:

Po uplynutí lhůty nebo po odvolání církevního zplnomocnění zaniká oprávnění k výuce náboženství. Katolická církev se zasadí o přijetí jednotných pravidel pro udělování a odebrání *missio canonica* v Spolkové zemi Sasko-Anhaltsko. Oprávnění k odebrání *missio canonica* je diecézní biskup, v jehož diecézi se náboženství vyučuje.

(4) Bez újmy práva státu na dohled má příslušný diecézní biskup právo inspekce se ujistit, a to postupem dohodnutým se zemskou vládou, že obsah a forma výuky náboženství odpovídá nauce a zásadám Katolické církve.

(5) Smluvní určení osob vyučujících náboženství na hlavní nebo vedlejší pracovní poměr, které jsou k tomu určeny jako k církevní službě natrvalo nebo na dobu určitou, je vyhrazeno zvláštní dohodě.

(6) Účast Katolické církve na státním vzdělávání, doškolování a dalším vzdělávání učitelů náboženství bude upravena zvláštní dohodou.

Článek 5 – Teologické studijní obory

(1) Spolková země zaručuje v příslušných studijních oborech vzdělávání v oboru katolické náboženství pro školy se všeobecným a profesně zaměřeným vzděláváním. Vzdělávání v těchto studijních oborech odpovídá nauce a zásadám Katolické církve.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 1:

(1) *Bližší podrobnosti upraví zvláštní dohoda.*

(2) *Vztah kateder katolické teologie a náboženské pedagogiky na státních univerzitách ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko k církevním úřadům v okamžiku uzavření této smlouvy upravuje apoštolská konstituce „Sapientia Christiana“ z 15. dubna 1979 a s ní související předpisy z 29. dubna 1979 (AAS LXXI, s. 469–521) a dva dekry Kongregace pro katolickou výchovu z 1. ledna 1983 (AAS LXXV, s. 336–341), které nabrazují církevní předpisy uvedené v dodatkovém protokolu k čl. 19 Konkordátu mezi Svatým stolicem a Německou říší z 20. července 1933.*

(2) Profesori a profesorky a jiné osoby, které se samostatně podílejí na výuce a jejichž pověřování vyučováním vyžaduje státní schválení, budou povolány nebo pověřeny jen tehdy, když se zemská vláda důvěrným způsobem ujistila u diecézního biskupa, že ohledně nauky a způsobu života u těchto vyučujících neexistují výhrady. Budou-li vzneseny námitky, musí je diecézní biskup doložit způsobem odpovídajícím danému případu.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 2:

Pokud navržení kandidáti nejsou vázání ke kněžskému způsobu života, vyžaduje se od nich způsob života shodný se zásadami Katolické církve.

(3) Bude-li ze strany Katolické církve zjištěno, že se takový vyučující dostal do rozporu s naukou Katolické církve nebo se jeho způsob života stal neslučitelný se zásadami Katolické církve, oznámí diecézní biskup tuto skutečnost zemské vládě. V tomto případě nemůže tato osoba vykonávat svou učitelskou činnost. Spolková země bude usilovat o odpovídající náhradu nutnou pro splnění požadavků výuky. Zároveň příslušná zemská vláda okamžitě zahájí jednání s diecézním biskupem o způsobu a rozsahu prostředků použitých pro nápravu stavu.

(4) Zkušební řády nabudou platnosti teprve tehdy, bude-li předtím dotazem u diecézního biskupa zjištěno, že nejsou vzneseny důvodné námitky. Totéž platí i pro vypracování studijních řádů.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 4:

Příslušný diecézní biskup je oprávněn vyslat svého zástupce jako pozorovatele k ústním závěrečným zkouškám v oborech katolické teologie. Dobu konání těchto zkoušek je mu potřeba předem včas oznámit.

Článek 6 – Církevní školy

(1) Katolická církev, včetně řádů a kongregací k ní náležejících i dalších církevních institucí, má právo zřizovat a samostatně provozovat školy na konfesním základě.

(2) Podrobnější úprava postupu za účelem státního uznání takových škol a jejich spolufinancování z veřejných prostředků zůstávají vyhrazeny zemskému

právu; Spolková země bude katolické školy podporovat stejně jako ostatní školy nestátních zřizovatelů.

Článek 7 – Církevní vysoké školy

(1) Církevní vysoké školy zřízené Katolickou církví mohou získat povahu státem uznaných vysokých škol podle bližších ustanovení zemského práva.

Dodatkový protokol k čl. 7 odst. 1:

Pojem „církevní vysoké školy“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 zahrnuje také diecézní seminář podle čl. 6 smlouvy mezi Svatým stolicem a spolkovými zeměmi Sasko-Anhaltsko, Braniborsko a Svobodným státem Sasko o zřízení diecéze Magdeburg z 13. dubna 1994.

(2) Další otázky zůstávají vyhrazeny dohodám mezi zemskými vládami a Katolickou církví.

Článek 8 – Charitativní a vzdělávací zařízení

(1) Katolická církev, včetně řádů a kongregací k ní náležejících i ostatních církevních a charitativních zařízení, má v oblasti vzdělávání, zdravotnictví a v sociální oblasti právo provozovat vlastní zařízení pro péči o zvláštní cílové skupiny a poradenství těmto skupinám.

(2) Katolická církev má v oblasti vzdělávání, zdravotnictví a v sociální oblasti právo provozovat vlastní zařízení pro vzdělávání, doškolování a další vzdělávání svých pracovníků. Jsou-li vzdělávací kurzy těchto zařízení rovnocenné s kursy poskytovanými státním sektorem, jsou závěrečné zkoušky uznávány státem.

(3) Pokud zařízení podle odst. 1 a 2 plní všeobecné úkoly dostupné bez ohledu na církevní příslušnost, mají právo na zákonnou podporu.

Dodatkový protokol k čl. 8 odst. 3:

Pod pojmem „všeobecné úkoly“ jsou chápány takové úkoly, které Katolická církev přijímá namísto státu. V ostatních záležitostech se strany shodují, že podpora v jiných případech zůstává zachována.

Článek 9 – Formace mládeže a dospělých

(1) Aktivity církve zaměřené na mládež budou přiměřeně zohledněny v rámci všeobecné státní podpory a v politických grémiích Spolkové země majících na starost práci s mládeží.

(2) Spolková země zaručuje Katolické církvi svobodu konání v oblasti formace dospělých. Podrobnější úprava postupu uznání církevních zařízení pro formaci dospělých a jejich spolufinancování z veřejných zdrojů zůstávají vyhrazeny zemskému právu.

Článek 10 – Pastorační péče ve veřejných zařízeních

(1) Spolková země poskytuje Katolické církvi možnost konat bohoslužby a náboženské obřady ve státních nemocnicích, domovech, nápravných zařízeních, policejních akademiích a jiných zemských zařízeních. Potřebné prostory poskytne Spolková země.

(2) Bude-li tyto úkoly vykonávat k tomu určený duchovní jako hlavní nebo vedlejší pracovní poměr, jmenuje tohoto duchovního pro nápravná zařízení, policejní akademie a jiná policejní zařízení příslušný diecézní biskup po dohodě se zemskou vládou, v ostatních případech po vzájemném projednání.

(3) Podrobnosti stanoví speciální dohody.

Článek 11 – Rozhlas a televize

(1) Spolková země bude usilovat o to, aby byla Katolické církvi vyhrazena dostatečná vysílací doba ve veřejnoprávních rozhlasových a televizních stanicích. Katolická církev bude přiměřeně zastoupena v dozorčích orgánech (radách pro rozhlasové a televizní vysílání, výborech pro skladbu programů a podobných orgánech).

Dodatkový protokol k čl. 11 odst. 1:

Požadavek odstavce 1 se uskutečňuje na základě platných státních smluv o rozhlasovém a televizním vysílání (státní smlouva o středoněmeckém rozhlase a televizi [MDR] z 30. května 1991 [GVBl.LSA, str. 112], státní smlouva o rozhlase a televizi ve sjednoceném Německu z 31. srpna 1991, [GVBl.LSA, str. 479], naposledy změněná čl. 1 Třetí pozměňovací státní smlouvy o rozhlasovém a televizním vysílání z 26. srpna 1996 do 11. září 1996 [GVBl.LSA, str. 381], státní smlouva o veřejnoprávních korporacích „Deutschland-radio“ z 17. června 1993 [GVBl.LSA, str. 771], změněná čl. 6 Třetí pozměňovací státní smlouvy o rozhlasovém a televizním vysílání z 26. srpna 1996 do 11. září 1996 [GVBl.LSA, str. 381]). Při doplnění nebo změnách nových státních smluv o rozhlase a televizi to smluvní strany z důvodů ohledu na církevní zájmy předtím projednají.

(2) Zůstává nedotčeno právo Katolické církve provozovat na základě zemských zákonů soukromé rozhlasové a televizní vysílání nebo se podílet na rozhlasovém a televizním vysílání subjektů soukromého práva.

Článek 12 – Obsazování církevních úřadů

(1) Katolická církev obsazuje své úřady bez zásahu Spolkové země nebo politické obce.

Dodatkový protokol k čl. 12 odst. 1:

Spolková země netrvá na dodržování požadavků uvedených v článku 9 a 10 Smlouvy Svobodného státu Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929 a v článku 14 odst. 2 č. 1 a odst. 3 konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933.

(2) V případě zabránění výkonu nebo uprázdnění biskupského stolce sdělí dómská kapitula ministerskému předsedovi jméno osoby, která prozatímně povede diecézi.

(3) Několik dní před jmenováním duchovního v diecézi Magdeburg místním ordinářem, pomocným biskupem nebo generálním vikářem bude příslušná církevní autorita o tomto záměru a o osobních údajích dotčeného duchovního informovat ministerského předsedu.

Dodatkový protokol k čl. 12 odst. 3:

(1) Spolková země se vzdává použití článků 6 a 7 smlouvy Svobodného státu Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929, nakolik se vztahují na spolupráci Spolkové země.

(2) Spolková země nepoužije článek 16 konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933.

Článek 13 – Řády a řeholní kongregace

Řády a řeholní kongregace podléhají ve věcech založení, sídel a činnosti výlučně omezením vyplývajícím z obecně platných zákonů.

Článek 14 – Korporační práva

(1) Diecéze, biskupské stolce, dómské kapituly, farnosti a církevní obce i z nich vytvořené svazy jsou korporacemi veřejného práva; jimi vykonávaná služba je veřejnou službou.

Dodatkový protokol k čl. 14 odst. 1:

(1) Konstatování, že církevní služba je veřejnou službou, vyplývá z postavení veřejnoprávní korporace. Neznamená to, že církevní služba je veřejnou službou ve smyslu práva upravujícího veřejnou službu. Vzhledem na autonomii Katolické církve a na rozdílnost úkolů církevní služby oproti státní veřejné službě se státní předpisy upravující veřejné služby nepoužijí na církevní službu přímo. Budou však ve svých principech převzaty Katolickou církví, což dodatkově ospravedlňuje označení církevní služby jako veřejné služby.

(2) Smluvní strany se shodují na pravidlu, že odchod z církevní služby do veřejné služby a naopak nebude mít za následek nepřiměřené nevýhody vyplývající z použití předpisů upravujících veřejné služby.

(2) Katolická církev oznámí včas svá usnesení o zamýšleném zřízení, zrušení a změnách církevních korporací veřejného práva zemské vládě i místně příslušnému územně samosprávnému celku. Zřízení a změna veřejnoprávních církevních institutů a nadací s vlastní právní subjektivitou vyžadují povolení zemské vlády. Zákonná ustanovení týkající se soukromých nadací zůstávají nedotčena.

Dodatkový protokol k čl. 14 odst. 2:

(1) Smluvní strany uznávají, že pouze důležitá církevní zařízení mají být zřízena jako veřejnoprávní nadace nebo instituty.

(2) Nepodstatné územní změny diecézí, které jsou prováděny v zájmu místní duchovní správy, se oznámí Spolkové zemi. U ostatních změn organizace a území diecézí se vyžaduje dohoda se zemskou vládou.

(3) Předpisy diecézí týkající se majetkoprávního zastupování církevních korporací, ústavů a nadací veřejného práva musejí být před svým vydáním předloženy zemské vládě. Zemská vláda může do jednoho měsíce vznést námitky, pokud není zaručeno řádné majetkoprávní zastupování.

Dodatkový protokol k čl. 14 odst. 3:

(1) Předpisy diecézí týkající se majetkoprávního zastupování církevních korporací, institutů a nadací veřejného práva se zveřejní na žádost příslušných církevních úřadů jako oznámení ministerstva kultury ve věstníku ministerstva Spolkové země Sasko-Anhaltsko.

(2) Žalobu proti námitce lze podat v rámci správního řízení.

Článek 15 – Vlastnická práva církve a církevní budovy, které nejsou ve vlastnictví církve

(1) Vlastnictví a ostatní majetková práva katolické církve a jejich součástí se zaručují.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 1:

Rozsah záruk se řídí článkem 140 Základního zákona a článkem 32 odst. 5 ústavy Spolkové země Sasko-Anhaltsko

ve spojení s článkem 138 odst. 2 ústavy Německé říše z 11. srpna 1919.

(2) Při aplikaci předpisů týkajících se vyvlastnění budou Spolková země a obecní územní korporace brát ohled na církevní zájmy a případně budou Katolické církvi nápomocny při obstarávání rovnocenných náhradních pozemků.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 2:

(1) *Smluvní strany se shodují na tom, že článek 15 odst. 2 nezakládá nárok na převod vlastnictví státního nebo obecního majetku, nýbrž má mít za následek podporu při hledání náhradního pozemku a – v rámci zákonných možností – případně upřednostnění při poskytnutí veřejných pozemků v případě více zájemců.*

(2) *Bude-li při vyvlastnění církevních korporací vznesen platný nárok na pozemkové odškodnění a závisí-li uznání nároku na zvážení zájmů veřejnosti a zúčastněných stran, pak zemské a obecní úřady zohlední, že majetek Katolické církve požívá větší ochrany. Pokud pro ostatní korporace při získávání pozemků existují překážky, pak obvykle existují i pro Katolickou církev; obecná úprava výjimek není možná.*

(3) Kostelům a jiným církevním budovám, které jsou ve vlastnictví Spolkové země a slouží církevním nebo charitativním účelům, se zaručuje tento účel užívání. Spolková země se bude v rámci svých povinností, vyplývajících z břemene péče o stavbu, starat o udržování těchto budov nebo jejich částí. V rámci tohoto určení zachová Katolická církev povinnosti zajištění bezpečnostních předpisů o dopravní obslužnosti budov, které užívá. Spolková země se vůči obcím zasadí o to, aby zůstal zachován cíl určení obecních církevních budov.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 3:

Povinnost přispívat na údržbu těchto staveb bude realizována v rámci rozpočtových prostředků, které jsou celkově k dispozici.

(4) Dohodou s příslušným církevním úřadem se může vlastník nesoucí břemeno péče o stavbu zavázat, že převede pozemek určený na církevní nebo charitativní účely za podmínky, že se vyváže z břemene údržby budovy, a to případně za náhradu.

Článek 16 – Církevní hřbitovy

(1) Církevní hřbitovy jsou chráněny ze strany Spolkové země stejně jako obecní hřbitovy. Farnosti a podobné církevní obce mají právo v rámci předpisů zákona zakládat nové hřbitovy.

Dodatkový protokol k čl. 16:

Provozovatelé církevních hřbitovů mohou vydávat provozní a poplatkové řády podle zásad platných pro obce. Hřbitovní poplatky vybírá na žádost církevního provozovatele ve vykonávacím řízení příslušný obecní úřad s výkonnou pravomocí. S výkonnými opatřeními související nedobytné správní poplatky a náklady ubradí výkonnému úřadu církevní provozovatel.

Článek 17 – Péče o kulturní památky

(1) Katolická církev se zavazuje, že bude kulturní památky spolu s příslušnými pozemky i s jejich uměleckými a kulturními předměty udržovat a pečovat o ně. Postará se o to, že její církevní obce, instituty a nadace budou obdobně postupovat, pokud tyto

závazky v jednotlivých případech nepovedou k neúnosnému zatížení církevních obcí, institutů nebo nadací. U kulturních památek Katolické církve určených pro bohoslužbu nebo pro jiné kulturní účely úřady památkové péče přednostně berou ohled na potřeby kultu a pastorační úřady určené příslušným diecézním biskupem. Před provedením přijatých opatření je úřady projednají s příslušným diecézním biskupem.

(2) Předpisy památkového zákona ohledně opatření směřujících k odvrácení nebezpečí, které památkové úřady uplatňují pro zabezpečení svých úkolů, předpisy ohledně schvalovacích povinností jakož i ohledně odevzdání nálezů a ohledně vyvlastnění se nepoužijí na památky v církevním vlastnictví, jsou-li určeny pro bohoslužbu a pro jiné kulturní aktivity a vydá-li Katolická církev po dohodě s nejvyššími památkovými úřady vlastní předpisy na ochranu těchto kulturních památek.

(3) Při rozdělování prostředků Spolkové země na péči o památky bude Katolická církev při dodržení předpisů památkového zákona odpovídajícím způsobem zohledněna. Spolková země se zasadí o to, aby Katolická církev obdržela pomoc i od těch zařízení, která působí na národní a mezinárodní úrovni v oblasti ochrany kultury a památek.

Článek 18 – Státní dotace

(1) Spolková země proplácí diecézím namísto dříve zaručených dotací na církevní řízení a příspěvků na účely ekonomického a duchovního zabezpečení farářů i na účely jiných poplatků přiznaných v minulosti jeden celkový roční příspěvek (státní dotaci). Státní dotace zahrnuje i příspěvky na zřízení diecéze Magdeburg. Ruší se státní patronáty.

Dodatkový protokol k čl. 18 odst. 1:

(1) *Katolická církev rozhoduje o svých příjmech a vydáních na základě norem platných pro veřejné rozpočty a podléhá výlučně kontrole nezávislými církevními revizními orgány.*

(2) *Neexistuje žádná kontrola využití (církevních) prostředků ze strany státu.*

(2) Další dávky nad rámec těchto dotací budou poskytovány jen tehdy, jsou-li předpokládány touto smlouvou nebo obecnými zákony.

(3) Státní dotace činí:

1991: 4.200.000,00 DM

1992: 5.300.000,00 DM

Dodatkový protokol k čl. 18 odst. 3:

(1) *Změní-li se v následující době plat státních úředníků, změní se podle toho státní dávka na základě její výše dohodnuté pro rok 1992. Jako základ se bere nástupní plat pro vyšší všeobecnou správní službu, platová třída A 13 spolkového mzdového řádu, sedmý platový stupeň, dvě děti.*

(2) *Smluvní strany se dohodly, že klouzavá doložka pro přizpůsobení státní dotace platí od roku 1993 a je účinná v každém rozpočtovém roce.*

(3) *Státní dotace se Katolické církvi vyplácí ve výši 1/12 roční částky vždy měsíc dopředu.*

(4) *Pro zrušení státní dotace platí článek 140 Základního zákona a článek 32 odst. 5 ústavy Spolkové země Sasko-*

-Anhaltsko ve spojení s článkem 138 odst. 2 ústavy Německé říše z 11. srpna 1919.

Článek 19 – Právo ohledně církevní daně, správa a vybírání církevních daní

(1) Diecéze, jejich církevní obce a z nich vytvořené svazy mají právo podle zemských předpisů na základě daňových nařízení vybírat církevní daň spolu s církevními poplatky.

Dodatkový protokol k čl. 19 odst. 1:

Církevní daň a církevní poplatky lze vybírat jak samostatně, tak i společně. Diecéze jsou oprávněny stanovit v rádech upravujících církevní daň minimální částky a horní hranice vybírání částek.

(2) Při vyměňování církevní daně jako příplatku k daní z příjmu (ze mzdy) se diecéze dohodnou na jednotné sazbe příplatku.

(3) Úpravy církevních daní, včetně jejich změn a doplnění, i usnesení o sazbách církevních daní vyžadují státní souhlas.

Dodatkový protokol k čl. 19 odst. 3:

Diecéze budou předkládat svá usnesení o sazbách církevní daně zemské vládě. Jsou považována za uznána, pokud odpovídají usnesením předcházejícího rozpočtového roku.

(4) Na návrh diecézí se správa církevní daně (její vyměření a vybírání), nakolik je uznána, přenáší na finanční úřady. Pokud je ve Spolkové zemi daň ze mzdy vybírána v místě pracoviště, jsou zaměstnavatelé povinni daň ve výši stanovené sazbou daně strhnout a odvést.

Dodatkový protokol k čl. 19 odst. 4:

(1) Diecéze uvedou ministerstvu financí číslo zřízeného účtu, na který budou poukazovány celkové příjmy diecézí z církevní daně.

(2) Za správu církevní daně přísluší Spolkové zemi náhrada, jejíž výše se řídí podle výše příjmu z vybraných daní. Roční procentuální sazba bude dohodnuta zvlášť. Smluvní strany se shodují, že platbami této náhrady jsou vyrovnány všechna plnění související se správou daní. Finanční úřady jsou povinny informovat na základě právních předpisů upravujících výběr dávek a ochranu dat příslušná církevní místa ve všech záležitostech souvisejících s církevními daněmi v rámci podkladů, které mají úřady k dispozici, a s ohledem na zásadu proporcionality.

(5) Finančním úřadům přísluší exekuce daní, které spravují.

Článek 20 – Registr přihlašovaných osob

Úřady spravující registr přihlašovaných osob budou z tohoto registru sdělovat Katolické církvi pro účely plnění jejich úkolů k tomu potřebné údaje. Katolická církev zaručuje, že bude zachovávat ochranu osobních údajů ve stejné míře jako státní sektor.

Dodatkový protokol k čl. 20:

(1) Katolická církev sdělí, kterým církevním institucím se mají předávat údaje z registru přihlašovaných osob.

(2) Poskytování údajů je osvobozeno od poplatků.

(3) Zjištění o dostatečnosti opatření na ochranu osobních údajů v církevní oblasti zveřejní zemská vláda ve výnosu na

základě kanonickoprávní úpravy, kterou Katolická církev musí předložit.

Článek 21 – Osvobození od poplatků

Spolková země rozšíří osvobození od daní, vycházející ze zemského práva, na diecéze, biskupské stolce, dómské kapituly, církevní obce a z nich vytvořené spolky i na jejich veřejnoprávní instituty, nadace a spolky.

Dodatkový protokol k čl. 21:

Úřední úkony, které na základě zákona provádějí také soukromí podnikatelé (na základě koncese), nejsou osvobozeny od poplatků.

Článek 22 – Dary a sbírky

(1) Katolická církev, její církevní obce a jednotky jsou oprávněny žádat od svých členů dary a jiná dobrovolná plnění pro církevní účely, bez ohledu na církevní daň a církevní poplatky.

(2) Bude-li ze strany zemského práva zavedena všeobecná výhrada povolování sbírek, platí pro Katolickou církev každoročně dvě všeobecné podomní a pouliční sbírky schválené pro církevní účely. Doby konání sbírek budou pak stanoveny na základě projednání se zemskou vládou.

Článek 23 – Parita

Pokud by Spolková země ve smlouvách s ostatními srovnatelnými náboženskými společnostmi zaručovala práva a plnění přesahující tuto smlouvu, smluvní strany společně přezkoumají, zda z důvodu zásady parity je třeba změnit tuto smlouvu.

Článek 24 – Klauzule o přátelství

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o všech otázkách vyplývajících z ustanovení této smlouvy. Vzájemné názorové rozdíly týkající se výkladu a aplikace této smlouvy nebo dodržování ustanovení této smlouvy budou v budoucnu smluvní strany urovnávat smírnou cestou.

Článek 25 – Závěrečná ustanovení

V této smlouvě obsažené záležitosti vztahů mezi Spolkovou zemí Sasko-Anhaltsko a Katolickou církví jsou touto smlouvou upraveny s konečnou platností.

Článek 26 – Nabytí platnosti

(1) Tato smlouva, jejíž italské a německé znění má stejnou právní sílu, vyžaduje ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

(2) Smlouva včetně závěrečného protokolu, který je nedílnou součástí smlouvy, nabývá platnost dnem po výměně ratifikačních listin.

Vyhotoveno ve dvou originálech.

V Magdeburgu dne 15. ledna 1998.

za Apoštolský stolec:
arcibiskup dr. Giovanni Lajolo

za Spolkovou zemi Sasko-Anhaltsko:
Dr. Reinhard Höppner

Ratifikační listiny smlouvy uzavřené mezi Svatým stolicí a Spolkovou zemí Sasko-Anhaltsko byly vzájemně předány a přijaty v městě Bonn dne 22. dubna 1998. Smlouva tedy vstoupila v platnost následujícího dne téhož měsíce dubna podle ustanovení téže smlouvy.